

# 331б КОЛИ ТИ, ЗНЕМОЖЕНИЙ

Когда одолеют тебя испытанья

В. П. Степанов

1. Ко\_ ли ти, зне\_ мо\_ же\_ ний в сві\_ ті о\_  
 2. Як сер\_ це в пе\_ ча\_ лі за\_ ни\_ є по\_  
 3. Ко\_ ли у тво\_ є\_ му жит\_ ті бу\_ де  
 4. Як\_ що у бор\_ ні не ста\_ ва\_ ти\_ ме

\_ман\_ нім, о\_ слаб\_ неш в не\_ рів\_ ній тяж\_ кій бо\_ роть\_  
 \_ро\_ ю і при\_ йдуть сум\_ ні і без\_ ра\_ діс\_ ні  
 втра\_ та, не плач бе\_ зу\_ тіш\_ но, в жур\_ бу не впа\_  
 си\_ ли, у сум\_ ні\_ вах бу\_ де то\_ ну\_ ти ду\_

\_бі і крап\_ лю по крап\_ лі із ча\_ ші страж\_ дан\_ ня ти  
 дні, не зна\_ йде ні вті\_ хи ду\_ ша, ні спо\_ ко\_ ю, ні\_  
 \_дай. Знай: до\_ ля та\_ ка є від Бо\_ га, мій бра\_ те, і  
 \_ша - будь вір\_ ний І\_ су\_ су Хрис\_ ту до мо\_ ги\_ ли, бо

пи\_ ти\_ меш з до\_ ко\_ ром до\_ лі сво\_ їй, ду\_  
 \_хто їй не ска\_ же: "І\_ ди, від\_ по\_ чинь!" - зга\_  
 во\_ лю Йо\_ го ти сми\_ рен\_ но при\_ ймай. То\_  
 на\_ віть в страж\_ дан\_ нях нам лю\_ бе жит\_ тя. Най\_

\_ше\_ ю не па\_ дай, йди впев\_ не\_ но знов: є ві\_ ра, на\_  
 \_дай, що для те\_ бе є див\_ ний по\_ кров - це ві\_ ра, на\_  
 \_ді скорб\_ не сер\_ це по\_ ра\_ ду\_ є знов лиш ві\_ ра, на\_  
 \_біль\_ ше бла\_ жен\_ ство для нас кож\_ ну мить - на\_ ді\_ я\_ тись,

\_ді\_ я, лю\_ бов, є ві\_ ра, на\_ ді\_ я, лю\_ бов.  
 \_ді\_ я, лю\_ бов, це ві\_ ра, на\_ ді\_ я, лю\_ бов.  
 \_ді\_ я, лю\_ бов, лиш ві\_ ра, на\_ ді\_ я, лю\_ бов.  
 ві\_ рить, лю\_ бить, на\_ ді\_ я\_ тись, ві\_ рить, лю\_ бить.